

4. БУМАГА (КНИГА).

Въ стары-тѣ времена книга-та, коѣшто ный употребля-
вамы сега, не была извѣстна. Тогава челоуѣцы-тѣ писвали
на камъни, кирпичи, калай, мѣдь и проч. Употреблявали
также и дѣски, покрыты съ воскъ, на които писвали съ
особно шило; нѣ най повече писвали на египетски папи-
русъ и пергаментъ. Папиръ или папирусъ добивали отъ
средѣ-тѣ на трѣстѣ-тѣ, която ся намѣрвала край брѣгове-
тѣ на рѣкѣ-тѣ Нилъ. А пергаментъ правяли отъ кожи.
Тѣзи кожи сѣ ся правели въ градъ Пергамъ (въ Малъ
Азіѣ) и за то ся наричѣтъ Пергаментъ. Нѣ сички-тѣ тѣзи
нѣща были твърде скѣпи, тѣй щото такива книги можали
да си купувѣтъ само най богаты-тѣ. Малко поевтиняхѣ
книги-тѣ, когато Арапы-тѣ наченахѣ да правѣтъ бумагѣ
отъ памукъ; нѣ такава книга ся правеше само въ Испа-
ніѣ, отъ дѣто ся разносеше по цѣлѣ Европѣ. Нѣ когато
въ 1320 г. изнамѣрихѣ бумагѣ-тѣ отъ пачеври, добива-
ніе-то на книги-тѣ доста стана доступно. Тѣзи бумага бѣше
ефтина и можеше на неѣ скоро да ся писва. За това число-то
на книги-тѣ, а слѣдователно и число-то на читатели-тѣ,
бързо хвана да ся умножава и пѣтъ-тѣ кѣмъ просвѣще-
ніе-то стана по свободенъ.

5. КНИГОПЕЧАТАНИЕ.

Въ старо время Витайцы-тѣ знали нѣщо за печатаніе-
то; нѣ то было съвсемъ не съвършенно. Тѣ печатали съ